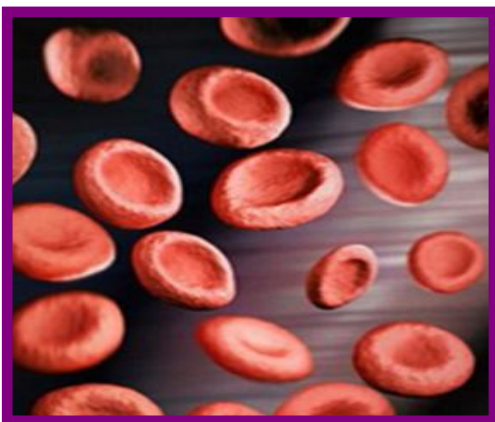

بهدارستان سیدالشهداء (ع)

کم خونی آپلاستیک

کد: GCG-PA-087-08

واحد آموزش همگانی

تاریخ آخرین بازنگری: ۱۴۰۵/۰۱/۱۵

رویکرد درمانی فعلی برای آنمی آپلاستیک ، معطوف به جایگزینی سلولهای بنیادی ناقص می باشد که از طریق پیوند سلولهای بنیادی یا کنترل پاسخ های ایمنی افراطی صورت می گیرد . در تمامی بیماران جوان مبتلا به کمخونی شدید آپلاستیک در صورتی که یک دهنده مغز استخوان سازگار وجود داشته باشد ، باید پیوند مغز استخوان صورت بگیرد .

این اقدام با هدف بازگشت کارکرد سلول های بنیادی به حدطبیعی انجام می شود و تنها روش است که ممکن است سبب شفای قطعی گردد.

منبع:

برونر.سودارث، پرستاری بیماری های خون

درمان

بررسی چگونگی پاسخ به درمان بر اساس میزان و چگونگی افزایش پلاکت ونوتروفیل خون محیطی و هموگلوبین صورت می گیرد.

درمان اولیه شامل اقدامات حمایتی می باشد:

← ترانسفوزیون مکرر خون

← درمان عفونت

← به کارگیری عوامل سرکوب ایمنی

← پیوند مغز استخوان

از آنجا که اکثر بیماران دچار عفونت های طاقت فرسا می شوند، در بیماران دچار کمبود شدید گلبولهای سفید، آنتی بیوتیک های وسیع الطیف و نیز داروهای ضد ویروسی و ضد قارچی ممکن است ضروری باشد. در بیماران دچار علائم شدید خونریزی، تزریق پلاکت و گویچه های قرمز خون مفید است .

کم خونی آپلاستیک چیست؟

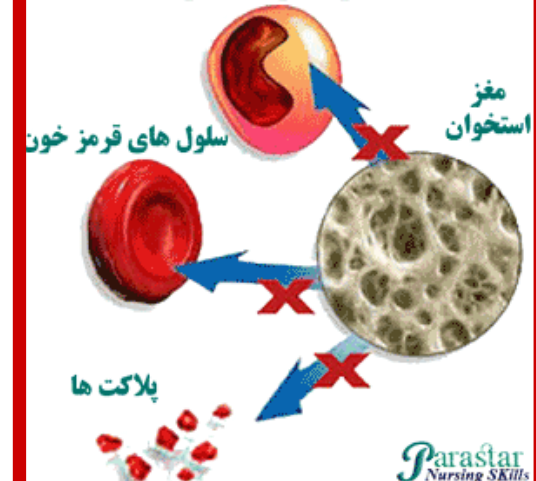
این کم خونی نوعی اختلال اکتسابی نادر بوده و به علت نارسایی مغز استخوان در تولید سلول های خونی کافی جهت گردش خون ایجاد می شود.

اکتسابی به این معناست که این حالت در هنگام تولد وجود نداشته و ارثی نمی باشد ولی در طول زندگی بیمار توسعه یافته است.

شروع کمخونی آپلاستیک به صورت تدریجی و آهسته می باشد. زیرا کاهش فعالیت مغز استخوان تدریجی می باشد.

آنمی آپلاستیک

سلول های سفید خون

علل بروز کمخونی آپلاستیک

◀ قرار گرفتن در معرض مواد شیمیایی سمی

◀ برخی داروها (مانند داروهای روماتیسم مفصلی)

◀ روش های درمانی

◀ بیماری های خود ایمنی عفونت های ویروسی که بر

تراکم استخوانی تاثیر می گذارد. (مانند لوپوس)

◀ ساخته نشدن هموگلوبین

◀ درست کار نکردن مغز استخوان

◀ کمبود اسید فولیک، آهن و ویتامین ب ۱۲

◀ عدم ساخت سلول های خونی

علائم کم خونی آپلاستیک:

این علائم و نشانه های بیماری اختصاصی آنمی آپلاستیک نبوده و در حالی که کمبود قابل ملاحظه سلول های خونی وجود دارد ، نیز رخ می دهند.

♦ خستگی بیش از حد

♦ کوتاهی تنفس در فعالیت های معمول

♦ رنگ پریدگی

♦ ایجاد صدا های ضربان دار در گوش ها و یا سردرد

♦ زخم گلوئی مداوم و عود شونده

♦ عفونت های پوست

♦ عفونت سینه

♦ خونریزی بینی و لثه ها خصوصا بعد از مسواک زدن

♦ دوره های عادت ماهانه سنگین و یا طولانی شده

♦ خونمردگی های بدون ایجاد ضربه

♦ لکه های قرمز کوچک روی پاها